

Insändare: Adjö till Seminarieparken

Människor i staden behöver öppna, gröna och fina vyer. M K, KD och S tar bort det i Seminarieparken, konstaterar Tomas Persson.

Uppsala 2012-02-05 00:00

Det här är en insändare. Åsikterna i texten är skribentens egna.

En infallsvinkel i ordets rätta bemärkelse angående Seminarieparken gäller just infallsvinkeln. Jag har varit i Stadshuset och tittat på den utställda modellen. Jag har också stått på plats vid järnvägsövergången och tittat. När man har passerat järnvägen som går österut har man Seminarieparken på vänster hand. Om det byggs en betonghäck i form av ett sex eller sjuvåningshus i direkt anslutning till gatan försvinner den öppna fina vyn åt vänster — hur mycket lekgård som än göms bakom betonghäcken. Instängt, hoptryckt och ljusavskärmande blir det totala intrycket.

Det är många människor som dagligen kommer att mötas av det. Under 1980-talet gjordes en rad undersökningar angående den mentala ohälsan hos människor som bor i stadsbebyggelse. Entydiga resultat visade att gröna lungor, ljus och stora öppna vyer i tätbebyggelse höjde livskvaliteten. Det gäller även i dag! Varför sätter sig M, KD och S över detta faktum?

Tomas Persson
Uppsala

<https://www.unt.se/insandare/uppsala/artikel/adjo-till-seminarieparken/lye899pj>